

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของอารมณ์ชั่วขณะที่มีต่อการเปลี่ยนเจตคติ" เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งมีวิธีดำเนินการทดลอง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือ

1.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 9 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 48 คน ใช้ศึกษานำร่องการเหนี่ยวนำอารมณ์ชั่วขณะในทางบวกของบุคคลด้วยการให้เขียนรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่เขามีความสุขมากที่สุด

1.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 7 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 39 คน ใช้ศึกษานำร่องการเหนี่ยวนำอารมณ์ชั่วขณะในทางลบของบุคคลด้วยการให้เขียนรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่เขาารู้สึกเศร้ามากที่สุด

1.3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 39 คน ให้ประเมินคุณภาพของข้อโต้แย้งที่จะมาใช้ในการอภิปรายโน้มน้าวใจ

1.4 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 4 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 32 คน ที่ใช้สร้างมาตรวัดเจตคติ

จำนวนกลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือจำแนกตามห้อง แผนการเรียนและเครื่องมือที่สร้าง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างชั้นสร้างเครื่องมือ จำแนกตามห้อง แผนการเรียน และเครื่องมือที่สร้าง

ห้อง	จำนวน	แผนการเรียน	เครื่องมือที่สร้าง
1	39	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	ประเมินคุณภาพข้อโต้แย้ง
4	32	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	มาตรวัดเจตคติ
7	39	ศิลป์-คณิตศาสตร์	ศึกษานำร่องการเห็นชวนำให้บุคคล เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ
9	48	ศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส	ศึกษานำร่องการเห็นชวนำให้บุคคล เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก

2. กลุ่มตัวอย่างในชั้นทดลอง

เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อสารโน้มน้าวใจระหว่างบุคคลที่มีอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก / อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ เมื่อได้รับสารโน้มน้าวใจที่ประกอบด้วยข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก / สารโน้มน้าวใจที่ประกอบด้วยข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก ซึ่งได้รับสารโน้มน้าวใจก่อนเกิดอารมณ์ชั่วขณะ / ได้รับสารโน้มน้าวใจหลังเกิดอารมณ์ชั่วขณะ

2.1 การคัดกลุ่มตัวอย่าง ค่าเนนการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

2.1.1 สํารวจเจตคติต่อเรื่อง "การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้" ของนักเรียนหญิงทั้งหมดที่อยู่ในระดับ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี ยกเว้นนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้าง เครื่องมือ จำนวน 261 คน ด้วยมาตรวัดเจตคติ เมื่อได้ข้อมูลเจตคติมาแล้ว นำมาให้ คะแนน

จำนวนนักเรียนที่สำรวจเจตคติทั้งหมดจำแนกตามห้อง และแผนการเรียน
ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวนนักเรียนที่สำรวจเจตคติทั้งหมดจำแนกตามห้อง และแผนการเรียน

ห้อง	แผนการเรียน	จำนวน
2	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	39
3	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	32
5	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	33
6	ศิลป์-คณิตศาสตร์	44
8	ศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส	42
10	ศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส	49
11	ศิลป์-ภาษาเยอรมัน	22
	รวม	261

2.1.2 คัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนรวมเจตคติเรื่อง "การจัดการเรียน การสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาค การศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้" ต่ำกว่าศูนย์ เป็นกลุ่มที่มีเจตคติทางลบ ซึ่งคัดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 120 คน

2.1.3 สุ่มนักเรียนเข้าเงื่อนไขการทดลอง แต่สุ่มที่นักเรียนห้องใด เข้าเงื่อนไขใด และจำนวนเท่าไร เท่านั้น ไม่สามารถสุ่มนักเรียนจากทุกห้องเข้าใน แต่ละเงื่อนไขได้ เนื่องจากในการเข้าเงื่อนไขการทดลอง อาจารย์หัวหน้าหมวดแนะแนว อนุญาตให้จัดชั้นในชั่วโมงเรียนวิชาแนะแนว เพื่อให้นักเรียนสะดวกที่จะมาเข้าเงื่อนไข เพราะนักเรียนมีชั่วโมงว่างไม่ตรงกัน

2.2 ในวันทำการทดลอง แบ่งกลุ่มตัวอย่างเข้าเงื่อนไข 8 เงื่อนไข ๆ ละ 15 คน รวมทั้งหมด 120 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงื่อนไข แผนการเรียน และ ห้องเรียน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเงื่อนไข แผนการเรียน และห้องเรียน

เงื่อนไข	ห้อง	แผนการเรียน	จำนวน
1	11	ศิลป์-ภาษาเยอรมัน	12
	8	ศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส	3
2	8	ศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส	15
3	10	ศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส	15
4	10	ศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส	8
	5	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	7
5	2	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	15
6	2	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	3
	3	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	12
7	6	ศิลป์-คณิตศาสตร์	15
8	6	ศิลป์-คณิตศาสตร์	11
	8	ศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส	4
รวม			120

- หมายเหตุ เจ็อนไซท์ที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการในช่วงก่อนนำเสนอสาร อาการในช่วงในทางบวก ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- เจ็อนไซท์ที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการในช่วงก่อนนำเสนอสาร อาการในช่วงในทางบวก ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
- เจ็อนไซท์ที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการในช่วงก่อนนำเสนอสาร อาการในช่วงในทางลบ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- เจ็อนไซท์ที่ 4 กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการในช่วงก่อนนำเสนอสาร อาการในช่วงในทางลบ ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
- เจ็อนไซท์ที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการในช่วงหลังนำเสนอสาร อาการในช่วงในทางบวก ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- เจ็อนไซท์ที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการในช่วงหลังนำเสนอสาร อาการในช่วงในทางบวก ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
- เจ็อนไซท์ที่ 7 กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการในช่วงหลังนำเสนอสาร อาการในช่วงในทางลบ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- เจ็อนไซท์ที่ 8 กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการในช่วงหลังนำเสนอสาร อาการในช่วงในทางลบ ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น

1. มาตรฐานตรวจสอบอาการช่วงของกลุ่มตัวอย่าง
2. สารโน้มน้าวใจเรื่อง "การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้"
3. แบบประเมินคุณภาพข้อโต้แย้ง

4. คำถามที่ใช้ถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากนำเสนอสารโน้มน้าวใจ
5. บทความเรื่อง "ค่าแรง" ใช้เป็นงานแทรกให้กลุ่มตัวอย่างทำ
6. มาตรฐานตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างหลังจากทำงานแทรกแล้ว
7. มาตรฐานวัดเจตคติ ใช้วัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ ซึ่งสร้างขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้

การสร้างเครื่องมือและประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. มาตรฐานตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการสร้าง มีดังนี้

- 1.1 ผู้วิจัยเห็นสมควรนำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาโดยการเขียนเรียงความ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ
 - 1.1.1 กลุ่มที่ 1 รายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขามีความสุขมากที่สุด เพื่อเห็นสมควรนำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก
 - 1.1.2 กลุ่มที่ 2 รายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขารู้สึกเศร้ามากที่สุด เพื่อเห็นสมควรนำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ
- 1.2 ผู้วิจัยได้สร้างคำถามหลายๆคำถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับการรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาของกลุ่มตัวอย่าง และในคำถามเหล่านี้ ผู้วิจัยได้แทรกคำถาม "คุณรู้สึกอย่างไรในตอนนี้" เข้าไป โดยบอกกับกลุ่มตัวอย่างว่าคำถามต่างๆเหล่านี้เป็น

แบบประเมินการใช้ภาษาไทยในการถ่ายทอดเรื่องราวให้ผู้รับรู้ เพื่อไม่ให้กลุ่มตัวอย่าง
รู้ตัวว่ามีการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของเขาอยู่ ซึ่งคำถามทั้งหมดมีจำนวน 5 ข้อ
(โปรดดูภาคผนวก ก)

1.3 เกณฑ์การให้คะแนนคำถามข้อที่ใช้ตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง
"คุณรู้สึกอย่างไรในตอนนั้น"

ได้ให้คะแนนความรู้สึกในตอนนั้นของกลุ่มตัวอย่างจาก 1 คะแนน ถึง 7 คะแนน
กำหนดให้ ความรู้สึกน้อยที่สุด (อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ) เป็นคะแนนข้างน้อย ส่วน
ความรู้สึกดีมากที่สุด (อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก) เป็นคะแนนข้างมาก โดยเรียงจาก ถ้า
กลุ่มตัวอย่างตอบความรู้สึกน้อยที่สุดให้คะแนน 1 คะแนน ไปเรื่อยๆ จนถึงความรู้สึกดี
มากที่สุดให้ 7 คะแนน ดังต่อไปนี้

น้อยที่สุด : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ดีมากที่สุด
1 2 3 4 5 6 7

ช่วงการเลือกตอบ	ช่วง1	ช่วง2	ช่วง3	ช่วง4	ช่วง5	ช่วง6	ช่วง7
คะแนนที่ได้	1	2	3	4	5	6	7

1.4 ตรวจสอบว่าการเหนี่ยวนำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะ ด้วยการ
รายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่มีประสิทธิภาพเพียงใด โดยการไปทดลองให้นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี ประจำปีการศึกษา 2538 ห้อง 9 จำนวน 48 คน
รายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขามีความสุขมากที่สุด โดยการเขียนเรียงความ
แล้วให้นักเรียนตอบคำถามที่ใช้เป็นคำถามตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของนักเรียน นอกจากนี้ก็
ให้นักเรียนห้อง 7 จำนวน 39 คน รายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขารู้สึกเศร้า
มากที่สุด โดยการเขียนเรียงความ แล้วให้นักเรียนตอบคำถามที่ใช้เป็นคำถามตรวจสอบ
อารมณ์ชั่วขณะของนักเรียนเช่นกัน จากนั้น นำคะแนนที่นักเรียนตอบคำถาม "คุณรู้สึก
อย่างไรในตอนนั้น" มาทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบ

อารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่เขียนเรียงความรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขามีความสุขมากที่สุด และกลุ่มที่เขียนเรียงความรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขารู้สึกเศร้ามากที่สุด โดยการทดสอบค่า t ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พีซี พลัส (SPSS/PC⁺) พบว่านักเรียนในเงื่อนไขที่ได้รับการเห็นชอบทำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก มีคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะมากกว่านักเรียนในเงื่อนไขที่ได้รับการเห็นชอบทำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเห็นชอบทำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเห็นชอบทำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ในการศึกษาหน้าห้อง

กลุ่มตัวอย่าง	n	M	S.D.	t_n
1. กลุ่มที่ได้รับการเห็นชอบให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก	48	5.48	1.414	6.87 ^{***}
2. กลุ่มที่ได้รับการเห็นชอบให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ	39	3.61	1.115	

ก ค่า t เป็นค่าที่คำนวณโดยแยกความแปรปรวน

*** $p < .001$

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าสามารถเห็นชวนำให้บุคคลเกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวกด้วยการให้เขียนเรียงความรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขามีความสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเห็นชวนำให้บุคคลเกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบด้วยการให้เขียนเรียงความรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขารู้สึกเศร้าได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

2. สารโน้มน้าวใจ

ขั้นตอนการสร้าง มีดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเลือกเรื่อง "การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้" เป็นสารโน้มน้าวใจ โดยมีเหตุผลคือ

2.1.1 เป็นสารที่มีความเกี่ยวข้องกับส่วนบุคคลสูงต่อนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เพื่อจะเพิ่มแรงจูงใจให้กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับสารคิดพิจารณาสารที่น่าเสนอและมีการประมวลสารมากขึ้น

2.1.2 เป็นสารที่กลุ่มตัวอย่างน่าจะมีเจตคติส่วนทาง ผู้วิจัยคาดว่าเรื่องนี้น่าจะเป็นเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วย กลุ่มตัวอย่างจะได้มีการพิจารณาในรายละเอียดของสาร ถ้าเป็นเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยอยู่แล้วการโน้มน้าวใจจะไม่เกิดขึ้น และเพื่อเป็นการยืนยันว่าผู้ที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าเงื่อนไขการทดลองมีเจตคติส่วนทางต่อสารโน้มน้าวใจนี้ ได้มีการวัดเจตคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ก่อนด้วยมาตรวัดเจตคติ และคัดเฉพาะผู้ที่มีเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ ทางลบเท่านั้นเข้าเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

2.2 สารโน้มน้าวใจแบ่งเป็น 2 ชุด สารโน้มน้าวใจชุดแรกประกอบด้วย ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก จำนวน 7 ข้อ (โปรดดูภาคผนวก ข) และชุดที่ 2 เป็นสารโน้มน้าวใจที่ประกอบด้วยข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก 7 ข้อ (โปรดดูภาคผนวก ค)

3. แบบประเมินคุณภาพข้อโต้แย้ง

ขั้นตอนการสร้าง มีดังนี้

3.1 ผู้วิจัยเขียนข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักขึ้นมา 10 ข้อ โดยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลสมเหตุสมผล และเขียนข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักขึ้นมาอีก 10 ข้อ โดยคาดว่าเป็นข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลไม่ค่อยสมเหตุสมผลมากนัก

3.2 ผู้วิจัยนำข้อโต้แย้งที่เขียนขึ้นมาทั้ง 20 ข้อ มาสร้างเป็นแบบประเมินคุณภาพข้อโต้แย้ง (โปรดดูภาคผนวก ง) เพื่อให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 1 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 39 คน ประเมินว่าข้อโต้แย้งแต่ละข้อ ทั้งหมด 20 ข้อ เป็นเหตุผลที่มีความสำคัญมากหรือน้อยที่ทำให้ทางโรงเรียนริเริ่มนโยบายให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรือนหนึ่งสี่ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้

3.3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินคุณภาพข้อโต้แย้ง

ได้ให้คะแนนการประเมินคุณภาพข้อโต้แย้งของกลุ่มตัวอย่างจาก 1 คะแนน ถึง 9 คะแนน กำหนดให้ เหตุผลสำคัญน้อยที่สุด เป็นคะแนนข้าน้อย ส่วนเหตุผลสำคัญมากที่สุด เป็นคะแนนข้างมาก โดยเรียงจาก ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบเหตุผลสำคัญน้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน ไปเรื่อยๆ จนถึงเหตุผลสำคัญมากที่สุดให้ 9 คะแนน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 คะแนนรวมและค่ามัธยัม เขตคณิต (M) ของข้อโต้แย้งที่กลุ่มตัวอย่างประเมิน

ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก			ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก		
ข้อ	ข้อความ	คะแนนรวม	ข้อ	ข้อความ	คะแนนรวม
12	นักเรียนจะได้มีเวลาที่จะฝึกทำข้อสอบได้มากขึ้น	284 (M=7.28)	3	นักเรียนจะได้เห็นข้อกับการเรียนรวดเดียวไปเลย	170 (M=4.36)
1	จะได้เปิดภาคเรียนเร็วขึ้นนักเรียนจะได้มีเวลาเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากขึ้น	278 (M=7.13)	4	นักเรียนจะได้มีเวลามากพอที่จะไปเรียนกวดวิชาที่สถาบันอื่นได้	168 (M=4.31)
2	นักเรียนจะได้มีเวลาอ่านหนังสือเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยไม่กังวลกับการสอบปลายภาคของทางโรงเรียน เพราะอยู่คนละช่วงไปเลย	272 (M=6.97)	6	โรงเรียนที่มีชื่อเสียงอีกหลายโรงเรียน จะดำเนินนโยบายนี้ในอีกไม่ช้าเช่นกัน	165 (M=4.23)
17	นักเรียนจะได้มีเวลาพักผ่อนเพียงพอ ไม่เครียดกับการเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากเกินไป	268 (M=6.87)	11	โรงเรียนเราจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ริเริ่มนโยบายนี้ก่อนโรงเรียนอื่น	148 (M=3.79)
8	นักเรียนที่จะสอบเข้าเรียนต่อในด้านอื่นด้วยนอกเหนือจากการสอบเข้ามหาวิทยาลัยจะได้มีเวลามากพอในการเตรียมตัวสอบเข้าเรียนหลายๆแห่ง	262 (M=6.72)	14	นักเรียนจะได้มีเวลาจัดงานเลี้ยงอำลากันโดยไม่ต้องกังวลถึงการสอบปลายภาค	147 (M=3.77)
15	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ถ้าที่จะเลือกสอบเข้าเรียนต่อในคณะที่มีคะแนนสอบสูงมากขึ้นเพราะมีเวลาเตรียมตัวมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รุ่นก่อนๆ	258 (M=6.62)	18	จะได้ดูเหมือนว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนักจริงๆ	106 (M=2.72)
19	จะช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงมากขึ้นและในคณะที่ต่างๆได้มากขึ้นกว่าที่ผ่านมา	253 (M=6.49)	7	นักเรียนจะได้ชื่อว่าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เร็วที่สุด	103 (M=2.64)

ประเมินของนักเรียนตรงตามทีผู้วิจัยจัดให้เป็นข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก 6 ข้อ เท่านั้น และ ไม่ตรงอยู่ 1 ข้อ คือ ข้อที่ 4 มีข้อความว่า "นักเรียนได้มีเวลามากพอที่จะไปเรียนกวดวิชาที่สถาบันอื่นได้" ข้อความนี้ผู้วิจัยจัดให้เป็นข้อความที่มีน้ำหนัก แต่นักเรียนประเมินคะแนนข้อความนี้รวมกันแล้ว เป็นข้อความที่ไม่มีน้ำหนัก

3.4 เมื่อได้ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก จำนวน 7 ข้อ และ ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก จำนวน 7 ข้อ แล้ว ผู้วิจัยนำมาเรียบเรียงเป็นข้อความเพื่อนำไปเป็นสารโน้มน้าวใจ

4. คำถามที่ใช้ถามกลุ่มตัวอย่างหลังจากนำเสนอสารโน้มน้าวใจ

เป็นคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งไม่เกี่ยวกับเนื้อหาของสารโน้มน้าวใจ คำถามนี้ถามขึ้นเพื่อไม่ให้กลุ่มตัวอย่างรู้สึกว่าถูกโน้มน้าวใจ เพราะถ้าบุคคลทราบว่ามีผู้ต้องการเปลี่ยนเจตคติของเขาโดยตั้งใจ เขาจะเกิดแรงจูงใจในการต่อต้านสารนั้น การรับสารจะเป็นไปอย่างระมัดระวัง ผู้วิจัยได้สร้างคำถามขึ้นมาเพียง 1 ข้อ คือ "ให้นักเรียนวิจารณ์การใช้ภาษาในสารที่นำเสนอ ด้วยความยาวไม่เกิน 3 บรรทัด"

5. บทความเรื่อง "ค้างแวน" ใช้เป็นงานแทรกให้กลุ่มตัวอย่างทำ

ขั้นตอนการสร้าง มีดังนี้

5.1 ผู้วิจัยเลือกบทความเรื่อง "ค้างแวน" (โปรดดูภาคผนวก จ) โดยตัดทอนมาจากเรื่อง "ไปค้างแวนที่เขาสามร้อยยอด" ของ ธนบุณย์ แจ่มกระจ่าง (2537) มาเป็นงานแทรกให้กลุ่มตัวอย่างทำ เนื่องจาก

5.1.1 เป็นบทความที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาของสารโน้มน้าวใจ กลุ่มตัวอย่างอ่านแล้วน่าจะเกิดความรู้สึกกลางๆ มากขึ้น

5.1.2 เป็นบทความที่อ่านแล้วไม่รู้สึกเครียด และไม่น่าเบื่อหน่าย อ่านแล้วน่าจะเกิดความรู้สึกกลางๆ

5.2 งานแทรกที่ให้กลุ่มตัวอย่างทำนั้น มีวัตถุประสงค์ 2 ด้าน คือ

5.2.1 เพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาการชั่วขณะเป็นกลางมากขึ้น ในกรณีที่เห็นชวนำให้เกิดอาการชั่วขณะก่อนรับสารโน้มน้าวใจ

5.2.2 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีอาการชั่วขณะกลางๆ ก่อนรับสารโน้มน้าวใจ ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างเกิดอาการชั่วขณะหลังรับสารโน้มน้าวใจ

6. เครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบอาการชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างหลังจากทำงานแทรกแล้ว

ขั้นตอนการสร้าง มีดังนี้

6.1 ผู้วิจัยสร้างคำถามหลายๆคำถาม เป็นคำถามเกี่ยวกับบทความเรื่อง "ค่าแวน" และในคำถามเหล่านี้ผู้วิจัยได้แทรกคำถาม "คุณรู้สึกอย่างไรในตอนนั้น" เข้าไป คำถามทั้งหมดมีจำนวน 5 ข้อ (โปรดดูภาคผนวก จ)

6.2 เกณฑ์การให้คะแนนคำถามข้อที่ใช้ตรวจสอบอาการชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง "คุณรู้สึกอย่างไรในตอนนั้น" หลังจากทำงานแทรกเสร็จแล้ว

ผู้วิจัยให้คะแนนความรู้สึกในตอนนั้นของกลุ่มตัวอย่างจาก 1 คะแนน ถึง 7 คะแนน กำหนดให้ ความรู้สึกดีน้อยที่สุด (อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ) เป็นคะแนนข้างน้อย ส่วน ความรู้สึกดีมากที่สุด (อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก) เป็นคะแนนข้างมาก โดยเรียงจาก ถ้ากลุ่มตัวอย่างตอบความรู้สึกดีน้อยที่สุดให้คะแนน 1 คะแนน ไปเรื่อยๆ จนถึงความรู้สึกดีมากที่สุดให้ 7 คะแนน ดังต่อไปนี้

ดีน้อยที่สุด : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ดีมากที่สุด

1 2 3 4 5 6 7

ช่วงการเลือกตอบ	ช่วง1	ช่วง2	ช่วง3	ช่วง4	ช่วง5	ช่วง6	ช่วง7
คะแนนที่ได้	1	2	3	4	5	6	7

6.3 มีการตรวจสอบว่าเมื่อกลุ่มตัวอย่างอ่านบทความเรื่อง "ค้างแวน" แล้วจะเกิดความรู้สึกเป็นกลางมากขึ้น ดังนี้

6.3.1 นำคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเห็นชวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวกตอบคำถาม "คุณรู้สึกอย่างไรในตอนนั้น" มาทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐาน-เลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างหลังจากมีการเห็นชวนำอารมณ์ชั่วขณะและคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างภายหลังทำงานแทรกโดยการทดสอบค่าสถิติ t

6.3.2 นำคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเห็นชวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบตอบคำถาม "คุณรู้สึกอย่างไรในตอนนั้น" มาทดสอบความแตกต่างของค่ามัธยฐาน-เลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างหลังจากมีการเห็นชวนำอารมณ์ชั่วขณะและคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างภายหลังทำงานแทรกโดยการทดสอบค่าสถิติ t

7. มาตรฐานวัดเจตคติ

ขั้นตอนการสร้างมาตร มีดังนี้

7.1 มาตรฐานที่สร้างขึ้นเป็นมาตรฐานจำแนกความหมาย เริ่มจากผู้วิจัยนำคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม จำนวน 36 คู่ (โปรดดูภาคผนวก ช) มาให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 4 โรงเรียนศึกษานารี จำนวน 32 คน ตอบ โดยให้นักเรียนพิจารณาว่าความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนตรงกับคำคุณศัพท์ฝั่งใด ฝั่งทางบวกหรือทางลบ แล้วพิจารณาว่าความรู้สึกนั้นมีความเข้มอยู่ในระดับใด ซึ่งมีอยู่ 7 ระดับ คือ ความรู้สึกในทางบวกน้อย ปานกลาง มาก ความรู้สึกในทางลบน้อย ปานกลาง มาก และความรู้สึกมีทั้งทางบวกและทางลบพอๆกัน โดยให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุดเพียงระดับเดียวในแต่ละข้อกระทง

สำหรับมาตรฐานวัดเจตคตินี้ผู้วิจัยได้ใช้ชื่อ "มาตรฐานวัดความรู้สึกนึกคิด" แทน เนื่องจากสามารถสื่อความหมายให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายกว่าคำว่า "มาตรฐานวัดเจตคติ"

7.2 เกณฑ์การให้คะแนน

มาตรวัดเจตคติที่สร้างขึ้นนี้กำหนดให้ผู้ตอบเลือกตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน ผู้ตอบต้องเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว โดยมี 7 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อกระทงทางบวก	ข้อกระทงทางลบ
มาก	+3	-3
ปานกลาง	+2	-2
น้อย	+1	-1

หมายเหตุ สำหรับคำตอบ "มีความหมายทั้งข้างและขวาพอกัน" จะได้คะแนนเท่ากับ 0

7.3 การคัดข้อกระทง

ทำโดยวิธีการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอช พี ซี พลัส (SPSS/PC⁺) พิจารณาข้อกระทงจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ .01 ซึ่งมีค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Critical r of Pearson correlation coefficient) เท่ากับ 0.409 ถ้าข้อกระทงใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตรต่ำกว่า 0.409 จะตัดข้อกระทงนั้นออกจากการวิเคราะห์ หากข้อกระทงใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตรมากกว่าหรือเท่ากับ 0.409 ให้คงข้อกระทงนั้นไว้ จากนั้นนำข้อกระทงทั้งหมดที่คงไว้มาวิเคราะห์แบบข้างต้น จนกว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตร มีค่ามากกว่า หรือเท่ากับค่าวิกฤตของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันทุกข้อกระทง แสดงว่าข้อกระทงดังกล่าวได้ผ่านการวิเคราะห์แล้ว

7.4 เมื่อนำคะแนนจากมาตรวัดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด จำนวน 36 ข้อ มาคำนวณค่าสัมสัมพันธ์ระหว่างข้อแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ ในมาตร (Corrected Item-Total Correlation) พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ จำนวน 35 ข้อ (โปรดดูภาคผนวก ข) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .9557 (รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อกระทง โปรดดูภาคผนวก ฉ)

7.5 นำมาตรวัดเจตคติไปวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อสารนิมน้ำไว้อีก่อนเพื่อคัดเฉพาะนักเรียนที่มีเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ ในทางลบเป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าเงื่อนไขการทดลอง

7.6 รวมคะแนนจากการตอบมาตรวัดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอช พี ซี. พลัส (SPSS/PC⁺)

การเก็บข้อมูลการทดลอง

ดำเนินการเก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 16 พฤษภาคม - 6 กรกฎาคม 2538 โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล กับอาจารย์หัวหน้าหมวดแนะแนวโรงเรียนศึกษานารี

2. เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในชั้นสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 เก็บข้อมูลในการตรวจสอบการเห็นชอบนำอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง

2.2 เก็บข้อมูลในการประเมินคุณภาพข้อโต้แย้ง

2.3 เก็บข้อมูลในการสร้างมาตรวัดเจตคติ

3. ทำการสำรวจเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศึกษานารี ประจำปีการศึกษา 2538 ที่มีต่อสารโชนีมน้ำหวาน ด้วยมาตรวัดเจตคติ เพื่อคัดผู้ที่มีเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ ในทางลบ เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าเงื่อนไขการทดลอง

เพื่อความสะดวกในการติดต่อขอให้นักเรียนมาเข้าเงื่อนไขการทดลอง ได้ให้นักเรียนระบุชื่อ นามสกุล เลขที่ และห้องเรียน ไว้ในมาตรวัดเจตคติ

4. คัดกลุ่มตัวอย่างเข้าเงื่อนไข เงื่อนไขละ 15 คน มีทั้งหมด 8 เงื่อนไข ดังนี้

4.1 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะก่อนนำเสนอสาร อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก

4.2 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะก่อนนำเสนอสาร อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

4.3 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะก่อนนำเสนอสาร อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก

4.4 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะก่อนนำเสนอสาร อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

4.5 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะหลังนำเสนอสาร อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก

4.6 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะหลังนำเสนอสาร อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

4.7 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะหลังนำเสนอสาร อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก

4.8 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะหลังนำเสนอสาร อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

5. ลำดับขั้นการทดลอง แบ่งเป็น 2 กรณี คือ

5.1 กรณีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะก่อนนำเสนอสาร มี 4 เงื่อนไข

คือ

- 5.1.1 เงื่อนไขที่ 1 อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- 5.1.2 เงื่อนไขที่ 2 อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
- 5.1.3 เงื่อนไขที่ 3 อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- 5.1.4 เงื่อนไขที่ 4 อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

5.2 กรณีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเกิดอารมณ์ชั่วขณะหลังนำเสนอสาร มี 4 เงื่อนไข

คือ

- 5.2.1 เงื่อนไขที่ 5 อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- 5.2.2 เงื่อนไขที่ 6 อารมณ์ชั่วขณะในทางบวก ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก
- 5.2.3 เงื่อนไขที่ 7 อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก
- 5.2.4 เงื่อนไขที่ 8 อารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก

5.3 ขั้นตอนการทดลองในกรณีแรก มีดังนี้

5.3.1 ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างเขียนเรียงความบรรยายเหตุการณ์ในชีวิตที่ทำให้เขามีความสุขมากที่สุด (สำหรับกลุ่มที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก) และเขียนเรียงความบรรยายเหตุการณ์ในชีวิตที่ทำให้เขารู้สึกเศร้ามากที่สุด (สำหรับกลุ่มที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ) โดยไม่จำกัดเวลา และความยาวของเนื้อหาที่เขียน

5.3.2 หลังจากเขียนเรียงความเสร็จ ผู้วิจัยแจกมาตรฐานตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

5.3.3 ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านสารโน้มน้าวใจ เรื่อง "การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538นี้" ซึ่งประกอบด้วย

ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนักจำนวน 7 ข้อ สำหรับกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขที่ 1 และเงื่อนไขที่ 3
ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักจำนวน 7 ข้อ สำหรับกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขที่ 2 และเงื่อนไขที่ 4
แล้วเก็บคืน

5.3.4 แจกคำถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ จำนวน 1 ข้อ คือ "ให้นักเรียน
วิจารณ์การใช้ภาษาไทยในสารที่นักเรียนอ่าน ด้วยความยาวไม่เกิน 3 บรรทัด"

5.3.5 แจกบทความเรื่อง "ค่างแว่น" ให้กลุ่มตัวอย่างอ่าน เพื่อให้กลุ่ม-
ตัวอย่างมีอารมณ์กลางๆ ขึ้น เป็นงานแทรก

5.3.6 แจกแบบตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากทำงาน
แทรกเสร็จแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

5.3.7 แจกมาตรวัดเจตคติ ให้กลุ่มตัวอย่างทำ เพื่อวัดเจตคติของกลุ่ม-
ตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่
วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา
2538 นี้

5.3.8 แจกแบบฟอร์มให้กลุ่มตัวอย่างช่วยกรอกว่า ในระหว่างที่อ่านสาร
โน้มน้าวใจนั้นเกิดความคิดอะไรขึ้นบ้าง โดยแยกกรอกข้อมูลว่า ถ้าเป็นความคิดในเชิง
สนับสนุนให้นำไปใส่ในช่อง "ความคิดสนับสนุน" ถ้าเป็นความคิดเป็นกลางให้นำไปใส่ใน
ช่อง "ความคิดเป็นกลาง" และถ้าเป็นความคิดในเชิงไม่สนับสนุนให้นำไปใส่ในช่อง
"ความคิดไม่สนับสนุน" เพื่อตรวจสอบอีกทีว่า กลุ่มตัวอย่างตอบมาตรวัดเจตคติตามความ
เป็นจริง (แบบฟอร์มดูที่ภาคผนวก ญ)

5.3.9 แจกกระดาษให้กลุ่มตัวอย่างเขียนเนื้อหาของสารโน้มน้าวใจที่ได้
อ่านไปเท่าที่จำได้ เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่างได้อ่านสารโน้มน้าวใจจริงหรือไม่

5.4 ขั้นตอนการทดลองในกรณีที่ 2 มีดังนี้

5.4.1 แจกบทความเรื่อง "ค่างแว่น" ให้กลุ่มตัวอย่างอ่าน เพื่อให้กลุ่ม-
ตัวอย่างมีอารมณ์กลางๆ ก่อนรับสารโน้มน้าวใจ เป็นงานแทรก

5.4.2 แจกแบบตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากทำงาน
แทรกเสร็จแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

5.4.3 ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านสารโน้มน้าวใจ เรื่อง "การจัดการเรียน การสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาค การศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้" ซึ่งประกอบด้วย ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก จำนวน 7 ข้อ สำหรับกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขที่ 5 และเงื่อนไขที่ 7 ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนักจำนวน 7 ข้อ สำหรับกลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขที่ 6 และเงื่อนไขที่ 8 แล้วเก็บคืน

5.4.4 แจกคำถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ จำนวน 1 ข้อ คือ "ให้นักเรียน วิจารณ์การใช้ภาษาไทยในสารที่นักเรียนอ่าน ด้วยความยาวไม่เกิน 3 บรรทัด"

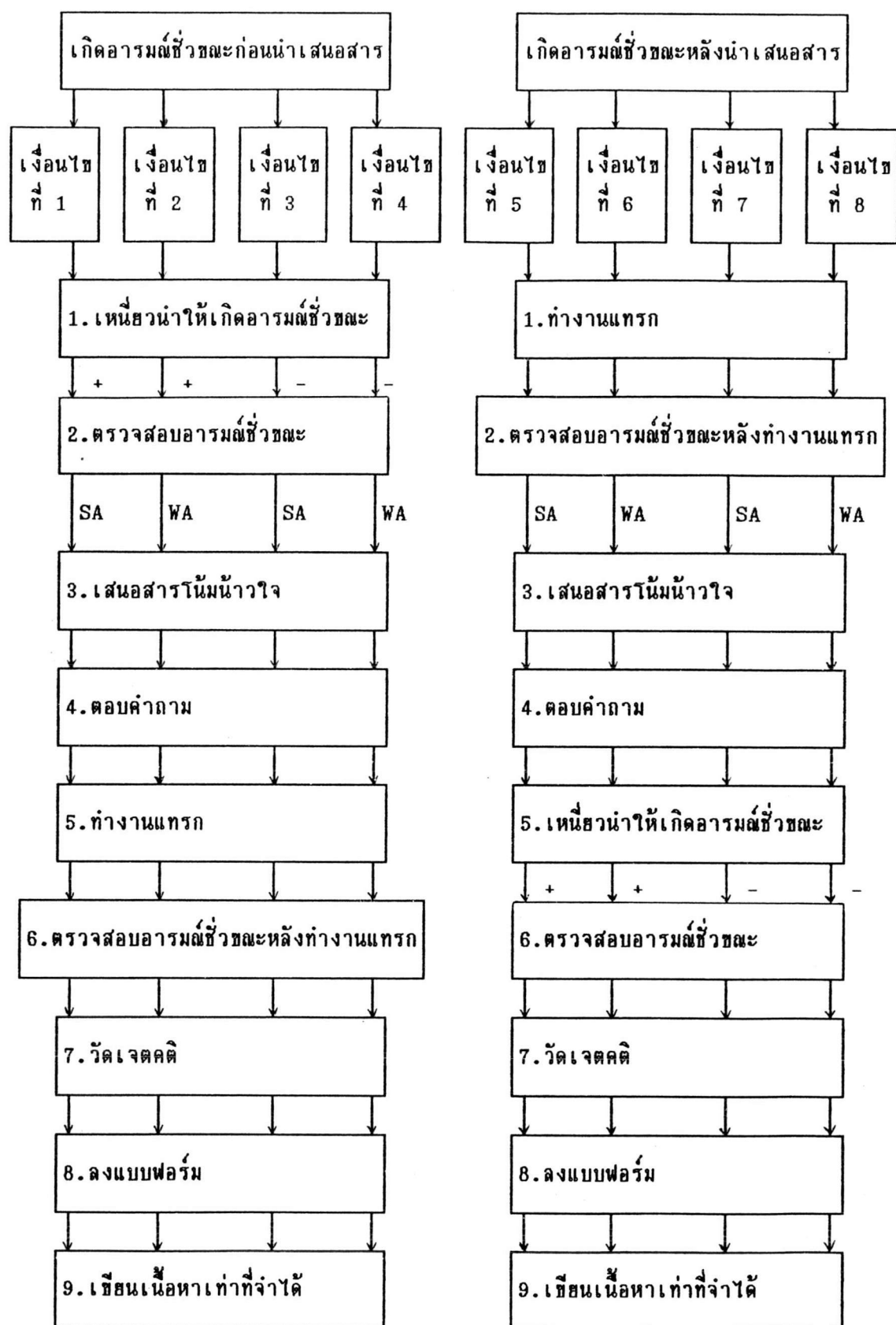
5.4.5 ผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่าง ทำงานเพื่อเหนี่ยวนำให้กลุ่มตัวอย่างเกิด อารมณ์ชั่วขณะในทางบวกด้วยการเขียน เรื่องความบรรเทาเหตุการณ์ในชีวิตที่ทำให้เขามี ความสุขมากที่สุด (สำหรับกลุ่มที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก) และ เขียน เรื่องความบรรเทาเหตุการณ์ในชีวิตที่ทำให้เขารู้สึกเศร้ามากที่สุด (สำหรับกลุ่มที่ได้ รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ) โดยไม่จำกัดเวลา และความยาวของ เนื้อหาที่เขียน

5.4.6 หลังจากเขียนเรื่องความสำเร็จ ผู้วิจัยแจกแบบตรวจสอบอารมณ์- ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่าง ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ

5.4.7 แจกมาตรวัดเจตคติ ให้กลุ่มตัวอย่างทำ เพื่อวัดเจตคติของกลุ่ม- ตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่ วันจันทร์ถึงวันเสาร์ ในภาคการศึกษาปลาย และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้

5.4.8 แจกแบบฟอร์มให้กลุ่มตัวอย่างช่วยกรอกว่า ในระหว่างที่อ่านสาร โน้มน้าวใจนั้นเกิดความคิดอะไรขึ้นบ้าง โดยแยกกรอกข้อมูลว่า ถ้าเป็นความคิดในเชิง สนับสนุนให้นำไปใส่ในช่อง "ความคิดสนับสนุน" ถ้าเป็นความคิดเป็นกลางให้นำไปใส่ใน ช่อง "ความคิดเป็นกลาง" และถ้าเป็นความคิดในเชิงไม่สนับสนุนให้นำไปใส่ในช่อง "ความคิดไม่สนับสนุน" เพื่อตรวจสอบอีกทีว่า กลุ่มตัวอย่างตอบมาตรวัดเจตคติตามความ เป็นจริง

5.4.9 แจกกระดาษให้กลุ่มตัวอย่างเขียนเนื้อหาของสารโน้มน้าวใจที่ได้ อ่านไปเท่าที่จำได้ เพื่อตรวจสอบว่ากลุ่มตัวอย่างได้อ่านสารโน้มน้าวใจจริงหรือไม่

หมายเหตุ + หมายถึง มีอารมณ์ชั่ววูบในทางบวก , - หมายถึง มีอารมณ์ชั่ววูบในทางลบ
 SA หมายถึง Strong Argument (ข้อโต้แย้งที่มีน้ำหนัก)
 WA หมายถึง Weak Argument (ข้อโต้แย้งที่ไม่มีน้ำหนัก)

ภาพที่ 2 สรุปรูปขั้นตอนการทดลอง 8 เงื่อนไข

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พี ซี พลัส (SPSS/PC⁺) คำนวณและวิเคราะห์ค่าต่างๆ เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

1. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ ด้วยการทดสอบค่า t
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางบวก หลังจากเขียนรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขามีความสุขมากที่สุด และหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างทำงานแทรกเสร็จแล้ว ด้วยการทดสอบค่า t
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยิมเลขคณิตของคะแนนการตรวจสอบอารมณ์ชั่วขณะของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเหนี่ยวนำให้เกิดอารมณ์ชั่วขณะในทางลบ หลังจากเขียนรายงานเหตุการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาที่ทำให้เขารู้สึกเศร้ามากที่สุด และหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างทำงานแทรกเสร็จแล้ว ด้วยการทดสอบค่า t
4. คำนวณค่ามัธยิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ วัดครั้งแรก วัดครั้งหลัง จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง
5. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเคี้ยวคะแนนเจตคติของกลุ่มตัวอย่างต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ วัดครั้งแรก

6. วิเคราะห์การเปรียบเทียบของเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนหนังสือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ และจะเริ่มในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2538 นี้ วัดครั้งหลัง จำแนกตามเงื่อนไขการทดลอง ด้วยการทดสอบการเปรียบเทียบ (Contrast)